

Under åberopande af de utredningar rörande spanmålstullar, hvilka här förut blifvit lemnade, och på grund af hvad jag nu anfört, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att hafre skall vid införsel i riket beläggas med en tullafgift af 2 kronor per 100 kilogram.

Stockholm den 29 januari 1888.

Joh. Lundin.

N:o 60.

Af herr Pehrsson, om ändring och tillägg i lagen angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse den 26 september 1884.

Under januaririksdagen sistlidet är väcktes i Andra Kammaren motion om ändring af sättet för utdebitering och uppbörd af tings- och fänghusmedel. Motionen blef af lagutskottet tillstyrkt och i Första Kammaren bifallen men i Andra Kammaren afslagen med den ringa majoriteten af endast 3 röster, hvarföre jag vågar vid denna riksdag upptaga samma motion, som var af ungefärligen följande innehåll. Genom lag den 26 september 1884 är stadgad, att i kostnaderna för uppförande och underhåll af tingshus och häradsfängelse skola alla de, hvilka inom tingslaget erlägga kommunalutskylder, deltaga, för fastighet efter hela samt för andra beskattningsföremål efter en fjerdedel af derå belöpande fyrktal.

Någon föreskrift angående sättet för uppbörden är icke uti den ifrågavarande lagen stadgad, ehuru detta varit högst nödvändigt. Af-

giften skall betalas efter fyrk, och då kronofogdarne, som i allmänhet uppbära medlen, icke hafva tillgång på de särskilda kommunernas fyrktalslängder, måste de på ett eller annat sätt anskaffa dessa, hvilket dels för dem är besvärligt och derjemte en kostnad för de betalningsskyldige. Sedan debiteringen skett efter nämnda fyrktalslängder, beordras fjerdingmännen att hvar inom sin socken eller rote verkställa uppbörden, som i vanliga fall tillgår på det sätt, att han, fjerdingmannen, måste besöka hvar och en betalningsskyldig i dess hem, icke en, utan oftast flere gånger, hvilket gör att inkasseringen dels går långsamt, dels är tidsödande för uppbördsmännen, som i allmänhet äro litet aflönade.

Då fyrktalssättningen uteslutande grundar sig på den betalningsskyldiges bevillning, vore det rättare att derefter och tillsammans med kronouppbörden utdebitera och uppbära de inom hvart fögderi till ifrågarande ändamål utgående medel.

Jag får därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att i berörda lag af den 26 september 1884 göres den ändring, att deltagandet i kostnaderna för tings- och fånghusbyggnader samt deras underhåll utgår efter den betalningsskyldiges bevillning, som ligger till grund för fyrktalssättningen; samt med det tillägg, att kronofogdarne, hvar inom sitt fögderi, till länsstyrelsen insända verifierad förteckning å det för nödiga utbetalningars bestridande erforderliga beloppet, hvarefter uppbördsorder af nämnda styrelse meddelas för kronofogde och häradsskrifvare att i sammanhang med kronoskatteuppbörden debitera, uppbära och derefter i behörig ordning till den eller dem, som vederbör, redovisa.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

J. Pehrsson.